

Götz Andre Nassuth is geboren op 8 maart 1927 in Batavia, NOI. Hij was de zoon van Georg August Nassuth (1890) en Frida Simoneit. Zijn ouders waren beiden Duits en kwamen uit Koningsbergen in Oost Pruisen. Götz had een oudere broer Siegfried (20 juli 1922, Pekalongan) en zus Ursula (14 oktober 1923, Pekalongan). Hun ouders waren in 1926 tot Nederlander genaturaliseerd. Van Pekalongan verhuisde het gezin naar Tangerang. In 1932 verhuisde het gezin naar Bonbongan, Buitenzorg. Vader Georg was daar hoofdinspecteur bij de Veldpolitie Buitenzorg.

Zijn broer zat voor de oorlog bij Scouting. Mogelijk dat ook Ursula en Götz scout waren want tijdens hun verblijf in de interneringskampen waren ze ook scout.

Bij de mobilisatie was zijn vader gelegerd bij de staf territoriaal ondercommandant West Java. Hij werd krijgsgevangen genomen en geïnterneerd in een kamp in Java. In oktober 1942 werd hij verplaatst naar Thailand waar hij in november ziek werd. Hij overleed als gevolg van dysenterie op 18 december 1942 in Rangoon. Broer Siegfried wordt ook geïnterneerd en wordt te werk gesteld aan de Birma spoorlijn. Zijn zusje Ursula kwam terecht in Kamp Kareës en sloot zich aan bij de Stormvogels. Cap van Oyen gaf samen met Grien Bolhuis leiding aan de Stormvogels, een groep Pioniersters van zo'n twintig meisjes vanaf een jaar of zestien.

Götz kwam terecht in het jongenskamp Baros 6. Baros 6, ook wel Jongenskamp Baros of Bunsho II was één van de interneringskampen in Tjimahi. Dit kamp lag in het zuidelijk stadsdeel van Tjimahi, aan weerszijden van de Barosweg. Hij woonde in huis 70. Nadat het kamp in eerste instantie een krijgsgevangenkamp was, werd het op 20 december 1942 een vrouwenkamp. Op 20 juli 1944 werden alle vrouwen verplaatst naar het Bloemenkamp in Bandjoebiroe. Vanaf dat moment werd het een jongenskamp. In dit kamp waren ruim duizend jongens van 11 tot 20 jaar samen met enkele honderden volwassenen opgesloten. Dit kamp was het enige in Nederlands Indië dat voor verreweg het grootste deel bestond uit jongeren, waarvan de jongsten 11 jaar waren. Het kamp bestond uit twee delen aan weerskanten van de Barosweg: aan de westzijde het Willemstraat-gedeelte en aan de oostzijde de Baroskant; via twee bewaakte poorten kon men van het ene deel in het andere komen. Het bestond uit een groot aantal huisjes/barakken met ieder 10-12 jongens. Het was waarschijnlijk een van de meest humane kampen. Een gelukkige omstandigheid voor dit kamp was het relatief grote aantal leraren, jeugdleiders en predikanten die in staat waren goede leiding te geven. In 1990 verscheen het boek Jongenskamp Baros 6, Tjimahi 1944-1945 door Dick van Engelenburg waarin het leven in het kamp beschreven wordt.

In het kamp werden scoutingactiviteiten aangeboden aan de jongens. In het jongensblok aan de Willemstraat was een welpenhorde met 26 welpen onder leiding van Akela-Hopman van der Heide, Baloe Simons en Grijsbroer Smits. De oudere jongens en mannen in het kamp

